

ಅಕ್ಷವಾದ

■ ಎಫ್.ಎಂ. ನಂದಗಾವ್

“ನೀ ಹೋಗೂದಿದ್ದ ಹೋಗಿ ಬಾ.”

ಅವರು, ದೀರ್ಘವಾಗಿ ಉಸಿರು ಎಳೆದುಕೊಂಡು ನಿಧಾನವಾಗಿ ಸ್ವಪ್ನವಾದ ದ್ವನಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು.

‘ನಾ ಬರೂದಿಲ್ಲ’ ಎಂದು ಖಂಡಿತುಂಡವಾಗಿ ಕಡ್ಡಿ ಮುರಿದು ಕೈಗೆ ಕೊಟ್ಟಂತೆ ಮಾತನಾಡಿದ ಅವರು, ತಮ್ಮ ನಿಲುವನ್ನು ತಿಳಿಸಿದರು.

“ಹಂಗಂಗ ಆಗ್ಗದ” ನಾ ಕೇಳಿದ.

“ಇಲ್ಲ, ಇದು ಹಂಗ ಆಗ್ಗದ” ಎಂದ ಅವರು, ಬೆಣ್ಣೆಯಲ್ಲಿನ ಕೂದಲು ತೆಗೆದು ಕೈಗೆ ಕೊಟ್ಟವರಂತೆ ಮಾಡಿದರು.

“ಮತ್ತ... ನಿನಗ ಹೋಗಬೇಕೆ ಅನಿಸಿದರ ಹೋಗು. ನಿನ್ನ ಕಣ್ಣಾಗ, ನಾ ಏನು ಅನ್ನೂದು ಗೊತ್ತಾಗ್ಗದ. ನಿನಗ ನನಗಿಂತ ಅವರ ಹೆಚ್ಚ ಅನ್ನಂಗಿದ್ದರ ಹೋಗಿ ಬಾ”.

ಇಷ್ಟು ನುಡಿದವರೇ ಅವರು, ನನ್ನ ಮುಖವನ್ನು ನೋಡದೇ, ನೇರವಾಗಿ ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣಿಟ್ಟು ಮಾತನಾಡದೇ ಬಾಗಿಲು ಕದ ತಗದು, ಮೆಟ್ಟು ಮೆಟ್ಟೊಂಡ ಹೊರಟೇ ಹೋದರು.

ಅವರ ಮಾತು ಅಂದ್ರ ಮಾತು. ಶಿಲಾಶಾಸನ ಇದ್ದಂಗ. ಅದನ್ನ ಅಳಸೂ ಹಂಗ ಇಲ್ಲ ನಮ್ಮ ಮನ್ಯಾಗ.

ಅದು, ಸಂಜೆ 8.30ರ ಸಮಯ. ಮನೆಯವರೆಲ್ಲಾ ಕೂತು ದೇವರಿಗೆ ದಿನದ ಕೊಡುಗೆಗಳಿಗಾಗಿ ಕೃತಜ್ಞತೆ ಸಲ್ಲಿಸುವ ಸಮಯ. ಮಾತೆ ಮರಿಯಳು— ಸಾಯಬಾಂಚಿ— ಮನವಿ ಮಾಲೆ ಹೇಳುವ ಸಮಯ.

‘ಕೂತು ಉಂಡರೆ ಕುಡಿಕೆ ಹೊನ್ನು ಸಾಲದು’ ಅನ್ನು ಮಾತದ. ಆದರೆ, ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ‘ಯಾವ ಕುಟುಂಬವು ಕೂಡಿಕೊಂಡು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಸಲ್ಲಿಸುವುದೋ ಆ ಕುಟುಂಬ ಸದಾ ಕಾಲ ಕೂಡಿ ಇರ್ತದ’ ಅಂತ ಒಂದ ಹೇಳಿಕೆ ಅದ. ನನಗ ತಿಳಿವಳಿಕೆ ಬಂದಾಗಿನಿಂದಲೂ, ಗುಡಿಯ ಸ್ತೂಪಿಗಳ ಈ ಮಾತು ಸದಾ ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಗುಂಯಗುಡ್ಡಾನ ಇರ್ತದವ. ಆಗಾಗ ಪುನರಾವರ್ತನೆ ಆಗುವ ಈ ಮಾತುಗಳು ನನ್ನ ಮನದ ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಸದಾ ಜಾಗೃತವಾಗಿರ್ತದವ.

ಕುಟುಂಬಗಳ ಕೂಡು ಬಾಳುವಿಕೆಗೆ ಕಾರಣವಾಗುವ, ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಎಂದೂ ತಪ್ಪದ ವ್ರತದಂತೆ ನಡೆಯುವ ಈ ಸಂಜೆ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯಿಂದ ಮನೆಯ ಹಿರಿಯ ಹೊರಗೆ ಉಳಿಯುವುದು ಎಂದರೆ ಏನು?

ಸಾಲಿಯಿಂದ ಬಂದ ತಕ್ಷಣ ಪಾಟಿಚೀಲ ಮೂಲಿಗೆ ಒಗೆದು, ಹೊರಗೆ ಓಡಿ ಆಟಾ ಆಡಿ ದಣಿದು ಬಂದ ಇಬ್ಬರು ಚಿಕ್ಕಮಕ್ಕಳು, ಮನೆ ಪಾಠದ ಕೆಲಸ ಮುಗಿಸಿ ಹಸಿದು ಕುಳಿತಿದ್ದರು. ‘ಯಾವಾಗ ಸಂಜೆ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮುಗಿಯುವುದೋ? ಯಾವಾಗ ಊಟ ಮಾಡಿ ಮಲಗುವೆವೋ?’ ಎಂಬ ಚಿಂತೆಯಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದ್ದವು.

ಪಡಸಾಲೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಈ ರಂಪಾಟವನ್ನು ತನ್ನ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದ ವೈನಿ, ಇದು, ಇದ್ದದ್ದೇ ಎಂಬ ಭಾವದಲ್ಲಿ ಹೊರಗೆ ಬಂದು ಪೀಠದಲ್ಲಿ ದೀಪ ಹಚ್ಚುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂದಾದರು. ಮೂರು ಸಂಜೆಗೆ ಧೂಪ ಹಾಕುವುದು, ರಾತ್ರಿ ಕುಟುಂಬ ಪೂಜೆಗೆ ಪೀಠದಲ್ಲಿ ದೀಪ ಬೆಳಗುವುದು ಅವಳ ಕೆಲಸ.

ಹೊತ್ತು ಮುಳುಗಿ ಮೂರ್ಮಾಲ್ತು ತಾಸು ಕಳೆದ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಅವರು ಹೊರಗೆ ಹೋಗುವುದು ಎಂದರೆ ನಮಗೆಲ್ಲಾ ಪುಕುಪುಕು ಶುರುವಾಗ್ಗದ. ಉಳಿದ ಸಮಯವಾದರೆ ಅದು ಬೇರೆಯೆ ತರಹ. ಆದರಿದು ಗಣೇಶ ಹಬ್ಬದ ಸಮಯ. ಅವರ ಚಡ್ಡಿ ದೋಸ್ತರು ಸಿಕ್ಕರೆ, ಅವರು ಮನಿ ದಾರಿ ತೋರಿಸುವುದು ಅಷ್ಟರಲ್ಲೇ ಇರ್ತದ.

ದೂರದಲ್ಲಿ ಓಣಿಯ ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಪೆಂಡಾಲೊಳಗ ಗಣಪ್ಪನ್ನ ಕೂಡಿಸಿತ್ತು.

‘ಹೆಡ್ ಆಫ್ ದ ಫ್ಯಾಮಿಲಿ, ಹಾರ್ಟ್ ಆಫ್ ದ ಫ್ಯಾಮಿಲಿ’.

ಹೆಡ್ ಆಫ್ ದ ಫ್ಯಾಮಿಲಿ ಅಂದ್ರೆ, ಮನೆಯ ಜಮಾನ. ಹಾರ್ಟ್ ಆಫ್ ದ ಫ್ಯಾಮಿಲಿ ಅಂದ್ರೆ, ಮನೆಯ ಹೃದಯ. ಮನೆಯ ಯಜಮಾನ ಮನೆಯ ಹೃದಯ ಇದ್ದಂಗ ಅನ್ನೂದು ಈ ಮಾತಿನ ತಾತ್ಪರ್ಯ. ಇವತ್ತ ಈ ಮನೆಯ ಜಮಾನ ಅಂದ್ರ ಯಾರು? ನನ ಗಂಡ. ಜಮಾನಗಳಿಂದ ಇದನ್ನ ನಮ್ಮವ್ವ, ನಮ್ಮಜ್ಜಿ, ಅವರಜ್ಜಿ ಹೇಳಿಕೋತ ಬಂದಾರ.

ನನ್ನ ಮನೆ ಯಜಮಾನರು, ಈ ಮನೆಯ ಹೃದಯದಂಗ ಇರಾವರು, ಈಗ ನಾ ಹೋಗುತಕ್ಕ ತಕರಾರ ತಗದ ಕುಂತಾರ. ತಾಯಿ ಇರೂತನಕ ತವರ ಮನಿ ಅಂತಾರ. ನಮ್ಮವ್ವ ತೀರಕೊಂಡ ಬಾಳ ವರ್ಷಗಳ ಕಳದಾವು. ಈಗ ಇರಾಕೆ ಒಬ್ಬ ಚಿಗವ್ವ ಒಬ್ಬಳ.

ಇವರು ಹೊರಗೆ ಹೋಗಿ ಸುಮಾರ ಹೊತ್ತ ಆಗಿತ್ತು. ನಾವು ಊಟಕ್ಕೆ ಎದ್ದಿದ್ದಿ. ಅದ ವ್ಯಾಳೇಕ,

